

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Επειδή πολλοί από τους συνδρομητάς μας του εξωτερικού, αποκλεισμένοι εννεκα του πολέμου, δεν ήμπούσαν ν' ανανεώσουν την συνδρομήν των εντός της προθεσμίας, τὸ προνόμιον τῆς έκπτώσεως τῶν τόμων παρατείνεται χάριν αὐτῶν μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1915...

ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

Χάρη τῶν ἰδίων συνδρομητῶν, καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ Κλήρωσις, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τώρα, ἀναβάλλεται διὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Δύσεων Δεκεμβρίου — Μαρτίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8 Φεβρουαρίου.

10. Λεξιγράφος

Μέλος ζώου με δύο γράμματα ἐνώπιον Καὶ μία Μοῦσα στὴ στήμη σου φανερώσω

11. Στοιχειόγραφος

Ἄν μιὰς νῆσου τῆς Ἑλλάδος Λεῖψ ἢ πρώτη συλλαβὴ, Ἀνεπίστως ἄλλη μία Νῆσος τότε θὰ φανῇ.

12. Μεταγραμματισμὸς

Ὅπως ἔγω ἂν μ' ἀρίστης, Σχῆμα γεωμετρικόν. Δύο γράμματα ἂν μ' ἀλλάξῃς. Ἐντοσμον πολὺ ὀγκληρόν.

13. Αναγραμματισμὸς

Ἐν Κράτος Εὐρωπαϊκόν Ἄν ἀναγραμματιστῆς. Κοινοτάτον σαλατικόν, Καὶ δὴ εἰς τὸν πληθυντικόν - Εὐθύς θὰ σχηματισθῆς.

14. Κυβόλεξον

* * * * * = Νῆσος τοῦ Ἰονίου. * * * * * = Ρῆμα. * * * * * = Γίνεται ἀπὸ δένδρον. * * * * * = Τὸ ἔχει κάθε πρᾶγμα. * * * * * = Προφήτης.

15. Τριπλῆ μαγικὴ εἰκὼν, ἄνευ εἰκόνος

Πρὶν ἴδῃτε, ἐλάτε, Ἀγαπητοὶ μου λῦται, Τὰ δένδρα, καὶ τὰ τρία Ποῦ εἶπα, νὰ μοῦ βοήθη.

16. Κρυπτογράφων

1 2 3 4 5 6 7 8 = Πόλις τῆς Ἰταλίας. 2 6 3 7 3 = Δένδρον. 3 7 3 8 = Ἡρώς Ὀμηρικῆς.

17-21. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τῶσαι λέξεις:

βέλος, μῆδος, χῆρα, χάσις, καλός. Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἐλευθεροφιλίας Ἡπειροῦ 17-21. Μαγικὸν Γράμμα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 38. 406. Πιπτακὸς (πῆπτα, Κῶς).—407. Διάπλασις-διάπλασις.—408. Σὺ-ῦς.

409. Κ Λ Ε Ω Ν 410. Ὁ φρεσῆτης, καὶ Ἀ Ε Ω Ν ἀληθῆ λέγων, δὲν πιστεύεται. (Ἡ ἀνάγνωσις ἐξ τοῦ μεσαίου Ο, διαγράφει τὸ σχῆμα ἑλικοειδῆς.)—411. Γάλα (ἘΛΓΑ, ΛΑΓμρο...)—412. ΚΙΚΕΡΩΝ (Κέρκυρα, Τάκτιος, Ἡρακλῆς, Πελεῖαν, Κύρος, Σολωμός, ΤῆΝος).—413. Φεσὺ τὰς διαβολὰς κἂν ψευδεῖς οἰσι.—414. Ὑπερῆφανος μὴ γενοῦ ποτέ. (ὑπερ ἢ φανὸς μὴ ἐν οὐκω-τέ.)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893) Τόμοι 9 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτ.

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἑλληνικὸν τόμον τοῦ 1914 ἐνεκεν ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς φύλλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ ταχύτερον τὰ φύλλα διὰ τὸ ὁποῖα τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντας μαζὶ καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτὰ τὸ φύλλον). Διότι μετὰ τὸν καταρισμὸν τῶν τόμων τοῦ 1914, ὀλίγα χωριστὰ φύλλα διὰ περισσεύουν, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴ ἔχωμεν.

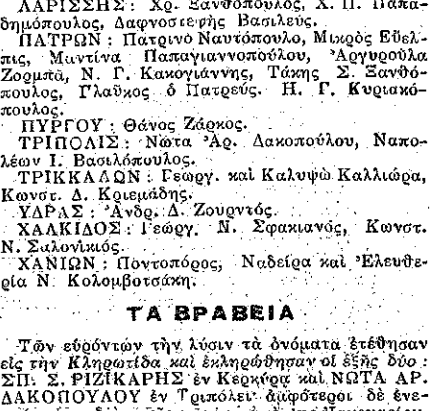
ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΚΑΙ

[Ἡ λέξις μετὰ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον μετὰ παχῆα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μετὰ κεφαλαία τὸ τετραπλάσιον. Ἐλάχιστος ἔσθι 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληθύνονται ὡς νὰ ἴσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος ἔσθι καὶ ἀπὸ μιαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παχῆα ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξὲς λέξεις ἀπλᾶ. Αἱ μὴ συνοδουμέναι ὑπὸ τῶν ἀντίτιμου ἀγγελιαὶ δὲν δημοσιεύονται.]

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 51ου ΦΥΛΛΟΥ (Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 5)

- ΑΘΗΝΩΝ: Θεοδ. Ζαμπός, Χρ. Α. Εὐαγγελίδης, Γ. Κολοβάς, Λίνος Ν. Πολίτης. Ἄννα Καλομενοπούλου, Γ. Α. Κοκκίνης, Θεοδ. Φοργιάς, Πόθος τοῦ Κωνσταντίνου, Κωνσ. Μ. Παροῦλης, Μιχ. Α. Τριβίνας, Νικ. Α. Μελισσιός, Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών. ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Μεγάλη Ἑλλάς. ΑΙΡΙΝΗΣ: Μικρὸς Παγανίτης. ΑΡΡΟΥΣ: Ἀδ. Α. Μαργαρίτος. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Διον. Ἰω. Κλαδῆς. ΚΑΛΑΜΩΝ: Τεῖχος Γαροῦλης. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σπ. Σ. Ριζικαῆς, Δημ. Γ. Λεσούλας. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Χρ. Σανθόπουλος, Χ. Π. Παπαδημόπουλος, Δαφνοστερῆς Βασιλεῦς. ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινοῦ Ναυτιόπουλου, Μικρὸς Ἑβελπίς, Μαντῖνα Παπαγιαννοπούλου, Ἀργυροῦλα Ζοσιμᾶ, Ν. Γ. Κακογιάννης, Τάκης Σ. Σανθόπουλος, Γλαῦκος ὁ Πατριεὺς, Η. Γ. Κυριακόπουλος. ΠΥΡΓΟΥ: Θάνας Ζάγκος. ΤΡΙΠΟΛΙΣ: Νῶτα Ἀρ. Λακοπούλου, Νικολέων Ι. Βασιλόπουλος. ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γεωργ. καὶ Καλυψὼ Καλλιώρα, Κωνσ. Δ. Κομμάτης. ΥΔΡΑΣ: Ἄνδρ. Δ. Ζουρανῆς. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γεωργ. Ν. Σφακιανός, Κωνσ. Ν. Σιλονικιός. ΧΑΝΙΩΝ: Παντοπόρος, Ναδείρα καὶ Ἐλευθερία Ν. Κολομβοτάκη.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1914, κόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φύλλα διὰ τὸν εἰς τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον δακτ. ἂ φρ. 1.75.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν διαφροσύνην καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription rates and publication info. Columns include 'ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ' (Subscription Rates) and 'ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ' (Published on Saturdays). Rates are listed for 'Ἐσωτερικῶς' and 'Ἐξωτερικῶς'.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΘΥΛΕΣ ΣΗΡΗΣΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια).

Ἐλέγετο δηλαδὴ, ὅτι κατόπιν ματαιωθέντος συνεισεῖου, ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα ἀπεράσιε νηροσιωθῆ εἰς τὸ κυανοῦν — τὸ χροῖμα τοῦ οὐεῖρου, — καὶ ἀπὸ εἰκασιν ἐτῶν ἐνεδύετο οὕτω, πρὸς μεγάλην διασκέδασιν ὄλων ὅσοι τὴν ἐξέλεπαν. Εἰς τὸ Σανλί, οἱ ἄνθρωποι συνήθισαν ἐπιτέλους αὐτὴν τὴν παραξευτὴν καὶ ὅταν ἡ γεροντοκόρη ἐπερνούσε τοὺς δρόμους τῆς πόλεως μετὰ τὸ κυανοῦν τῆς φόρμας, τὰ κυανὰ τῆς ὑπόδηματα καὶ τὸν κυανοῦν τῆς πέπλου, τὴν ἐδείχναν ἀπλῶς εἰς τοὺς ξένους, λέγοντες:

ἔξουσιν μαζὶ, δὲν εἶχαν πλέον σπουδαῖα πράγματα νὰ ανακοινώσουν πρὸς ἀλλήλους. Ἐν τούτοις, ἀπὸ τὸ ὄραλόγι τοῦ τοίχου ἐκτύπησε τὴν ἐδδόμη, ἤρχισαν νὰ νταλάσσουσιν ὀλίγας φράσεις, σχετικὰς μετὰ τὸ ἔκτακτον αὐτὸ γεγονός. — Πῶς γίνεται νὰ μὴ φανῇ ἀκόμη ὁ Ραούλ; εἶπεν ἀσπληρῶς ἡ δεσποινὶς Αἰμιλία. Ἡ δεσποινὶς Γερτρούδη διέκοψε τὴν ἐργασίαν τῆς, διὰ νὰ ποικιλήτῃ εἰς τόνον βαθεῖας περιφρονησεῖς. — Δὲν εἶνε προκοπὴ ἀπ' αὐτὸ τὸ παιδί, ἀδελφῆ μου! εἶμαι βεβαία, ὅτι ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ σχόλασε, τριγυρίζει στοὺς δρόμους μετὰ μαγκλόπαιδα ὡς καὶ αὐτὸν. Καὶ ὑψώσασα τὰ μάτια πρὸς τὸν οὐρανόν, προσέθεσε: — Παιδί καλλιτέχνου δὲν εἶνε;... Ἐκτυτᾶρχησαν τότε αἱ τρεῖς ἀδελφαὶ καὶ ἐκοῦνησαν τὰ κεφάλια των ὁμορρυθμῶς. Δὲν εἶχαν ἀνάγκη νὰ ποῦν τίποτε περισσώτερον διὰ νὰ συνηνοσηθῶν, διότι πολλὰκις ἤδη εἶχον ἐλεεινολογήσῃ τὰ συστήματα καὶ τὰ καυώματα τοῦ ἐξαδέλφου των, τοῦ ἐλαφροῦ ἐκείνου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐπέρασε τὴν ζωὴν του «μπογιατίζων πανιά», ἀντὶ νὰ κἀμῃ τίποτε σοβαρώτερον. Καὶ ἡ δεσποινὶς Αἰμιλία προσέθεσε μόνον: — Ἐρόμε δὰ ποῦ τὸν κατήχησε αὐτὴ ἡ τρέλλα! Τότε ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἡ τρίτη, ἡ δεσποινὶς Λευκὴ, ἡ πῖδ κακὴ ἀπ' ὅλες, διότι ἦτο καμποῦρα. Τίποτε δὲν εὐρίσκειν ἔλεος ἐνώπιόν τῆς! Δι' ὅλους εἶχε νὰ πῆ πάντοτε ἕνα δυσάρεστον λόγον, κάτι κακόν, καὶ αὐτὴ, περισσώτερον ἀπὸ τὰς ἀδελφάς τῆς, ἐπλήγωνε διαρκῶς μετὰ τοὺς σκληροὺς ὑπαινιγμούς τῆς τὸ δυστυχημένον παιδί ποῦ εἶχαν εἰς τὸ σπίτι. — Τὸ χειρότερον εἶνε, εἶπεν ἡ δεσποινὶς Λευκὴ, ὅτι ὁ Ραούλ ἐκληρονόμησε μόνον τὰ ἐλαττώματα τοῦ πατέρα του. Εἶνε δὰ καὶ ἡ μόνη κληρονομία ποῦ ἔλαβε τὸ κακόμοιρον... Καὶ σταθεῖσα ὀλίγον, διὰ νὰ προσ-

τοιμάσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ἡ γεροντοκόρη ἐξηκολούθησε: — Ἐσεῦρετε τί βροῖκα σήμερα εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Ραούλ; Αἱ δύο ἀδελφαὶ προσέτρεξαν ἀμέσως μετὰ ζῶηράν περιέργειαν. — Τί, τί βροῖκες, Λευκὴ; Τότε ἡ κυρὴ ἐπλησίασε σιγά-σιγά ἕνα συρτάρι καὶ ἐβγάλεν ἀπὸ μέσα, — πάλιν σιγά-σιγά, διὰ νὰ κινηθῇ ἀκόμη περισσώτερον ἡ περιέργεια τῶν ἀδελφῶν τῆς, — ἕνα κύλινδρον χαρτιῶν, τὸν ὁποῖον ἐξετύλιξεν ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι. — Ὅριστε, εἶπε, τὰ ἔργα τοῦ παιδιοῦ, ποῦ κάμαμε τὴν ἀνοησίαν νὰ περιμαζέψωμε ἐδῶ-μέσα, γὰρ νὰ ἔχωμε αἰωνίως ἐνοχλήσεις! Συγχρόνως παρέταξεν εἰς τὸ τραπέζο-μάνδηλον ὀλόκληρον συλλογὴν γελοιογραφιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπροκάλεσαν ἀτελεύτητα ἐπιφωνήματα ἐκ μέρους τῶν ἀδελφῶν τῆς. — Εἶνε φοβερόν! ἀνέκραξεν ἐπιτέλους ἡ δεσποινὶς Αἰμιλία, καταθυμωμένη τί-

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια).

Το πρώτον πού ήθέλησε νά κάμῃ ὁ δυστυχῆς Μωρίς ἦτο νά εἰδοποιήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν ἔπειτα ὅμως ἐσκέφθη, ὅτι τὸν ἐπερίμενον ὁ κ. Βωτιέ, καὶ ὅτι καλλίτερα ἦτο νά ἴδῃ πρῶτον αὐτόν.
— Τρέχω εἰς τὸ μαγαζί, εἶπεν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ οἰκοτροφείου· κάμετε καὶ σεῖς τίποτα ἐν τῷ μεταξύ, ρωτήσατε τοὺς γείτονας. Μὴν τὸ ἔκαμε γι' ἀστεῖο κανένας νοικάρης ;
— Ἀπὸ τὸ πρῶτ' δὲν εἶδα νά γυρίσῃ κανένας, ἀπεκρίθη ὁ κ. Πέτρος. Ἐξέρετε καλά, ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ νοικάρηδες μου εἶνε ὑπάλληλοι ἢ ἐργάται, καὶ λείπουν ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ, σὰν καὶ σὰς, κύριε Ζιλλάρ. Πρῶτῃ φορᾷ πού μού...
— Τελοσπάντων, τὸν διέκοψεν ὁ Μωρίς, φάσθε ἀκόμη ! Ξεύρω κ' ἐγὼ τί νά

κλίβουν. Συνεκέντρωσεν ὅμως ὄλον τοῦ τὸ θάρρος, ἐπῆγε κατ' εὐθείαν εἰς τὸν κ. Βωτιέ, καὶ μὲ ὀλίγα λόγια τῷ ἀγγέγαλε τὴν κλοπὴν.
Ὁ προϊστάμενος ἔκαμε κίνημα θυμοῦ, ἀπειλῆς, ἀπειλοῦσας, ἐκύτταξε κατὰ πρόσωπον τὸν ἐργάτην τσου καὶ μὲ ὀξεῖαν φωνὴν τῷ ἐδήλωσε ;
— Σοῦ δίδω καιρὸν δύο ἡμέρας. Ἐὰν σὲ δύο ἡμέρας, δὲν μού φέρῃς τὴν κασσετίνα, θά σὲ καταγγείλω !
— Ἐμὲ ;... ἐπιθύρσειν ὁ Μωρίς· θά καταγγείλετε ἐμὲ ;... μὰ ἐγώ...
— Δὲν ἀκούω τίποτε, περιττόν ! τὸν διέκοψεν ὁ διευθυντῆς τοῦ οἴκου Βωτιέ. Εἶπα δύο ἡμέρας. Εἶνε τὸ μόνο πού μπορῶ νά κάμω. Προσθέτω, ὅτι σὲ παύω—ἐνοεῖται, — ἀπὸ σήμερα !
— Νὰ σὰς τὴν πληρώσω !.. ἐπιθύρσειν ὁ Μωρίς ὑπερηφάνως.
— Ὑπόχρουν πράγματα, πού ὀλόκληρη περιουσία δὲν θά ἐφθάνει νά τάντικαταστήσῃ, ὑπέλαβεν ὁ προϊστάμενος· καὶ

ταπληκτικῶς. Εἰς τὴν Ρουένῃ ὅμως δὲν ὑπάρχει κανεὶς πού νάμοῦ μοιάζῃ, οὔτε πολὺ, οὔτε λίγο. Ὡστε μὴ ὑπόθεσις μένει : ὅτι καὶ ὁ κ. Βωτιέ, καὶ ὁ ξενοδόχος, συνήγησαν τὸν δίστημον κλέπτην, διὰ τὸν ὅποιον γράφουν ὅλες ἡ ἐφημερίδες. Αὐτὸς, φαίνεται, πού δὲν τὸν εἶδε καὶ δὲν τὸν γινώριζε κανεὶς, μού ὁμοιάζει σὰν νά ἤμεθα δίδυμα ἀδελφία, καὶ αὐτὸς μπῆκε εἰς τὴν κάμαρά μου, σὰ νοικιούρης, καὶ μού ἔκλεψε τὴν κασσετίνα. Ἐγὼ δύο ἡμέρας, γιὰ νά τὴ βρῶ,—γιὰ νά κίμω δηλαδὴ μόνος μου τὸν ἀστυνόμου. Λοιπὸν ἐμπρός ! Στὸ κυνήγι ! Τὰ χαρμηλοῦσιν τὰ κλέπτου μου τὰ ξέρω... Ἄς μὴ χάνω μόνον καιρὸν !
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.
Τὸ τραῖνο τῶν δώδεκα.
Ὁ νέος ἀπεφάσισε νά τρέξῃ πρῶτα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, διὰ νά ἐξετάσῃ καλλιτέρα τὸν Πέτρον περὶ τοῦ πρῶτου ἐπιπέπτου· ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τὸν ἐπλησίασεν ἕνας συνάδελφός του, ὁ ὅποιος

σὰς πῶ ;... Τὰ ἔχασα πιά, εἶμαι σὰν τρελλός !...
Καὶ μὲ αὐτὰς τὰς λέξεις, ὁ νέος ἀπῆλθεν, ἐνῶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μικροῦ ξενοδοχείου, εἰλικρινῶς λυπημένος διὰ τὸ πάθημα τοῦ νοικάρη του, ἐξανάρχισε τὰς ἐρεῦνας, συζητῶν ὁλοῦν μὲ τὸν ὑπηρέτην.
Ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἔτρεχεν εἰς τὸ κατάστημα ἀλαλιασμένος.
— Δόξα σοι ὁ Θεὸς πού ἔχω ἀρκετὰ χρήματα γιὰ νά τὴν πληρώσω, ἐσυλλογίζετο εἰς τὸν δρόμον. Μία τέτοια κασσετίνα δὲν πιστεύω νὰ ζῆξῃ παραπάνω ἀπὸ τριακόσια φράγκα.
Καὶ ἔφαγεν, εἰς τὴν ἀπομέσας τσέπη τοῦ σακιοῦ του, τὸ παλῶ του πορτοφῶλι, εἰς τὸ ὅποιον εἶχε βάλῃ τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα χαρτονομίσματα, τάποτελοῦντα ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν του.
Ὅσον ἐπλησίαζε, τὸσον ἐμεγάλωνεν ἡ ἀμηχανία του κ' ἐσυλλογίζετο μὲ τί τρόπον θά ἔλεγε τέτοιο πρᾶγμα εἰς τὸν διευθυντὴν του, ὅταν τὸν εἶδε εἰς τὸ κατῶφλι τῆς κεντρικῆς θύρας, ὅπου εἶχεν ἐξέλθῃ, βεβαίως ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀνυπομονήσαν του.
Τὰ μάγουλα τοῦ Μωρίς ἔγειναν κατακόκκινα καὶ ἤσθαι τὰ πόδια του νά τρι-

πρόσεξε νά μὴ διαδοθῇ αὐτὴ ἡ κλοπὴ, γιὰτί, ὅσο εἶνε ἀκόμη καιρὸς, δὲν πρέπει νά μάθῃ τίποτε ὁ ἰδιοκτήτης. Ἄν δὲν μπορέσῃς νά βρῆς τὸ ξένο πρᾶγμα, θά εἰδοποιήσω τὴν ἀστυνομία. Ἀλλὰ ὄχι ἀπὸ τώρα. Μ' ἐνένησες ; Ἐχεις καιρὸν δύο ἡμέρας.
Ὁ Μωρίς δὲν ἀπεκρίθη. Ἐφαίνετο πρὸ μιᾶς στιγμῆς τὸσον βυθισμένος εἰς σκέψιν, ὥστε δὲν ἀντελήφθη τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βωτιέ. Μόνον ὁ κρότος τῆς θύρας, τὴν ὅποιαν ἔκλεισεν ὀπίσω του, τὸν ἐξύπνισεν. Ἐσήκωσε τὸ κεφάλι, τὰ μάτια του ἐλαμψαν παράξενα καὶ ἀπεμακρύνθη μὲ σταθερὴν βῆμα, ὡς ἄνθρωπος πού λαμβάνει ἔξαφνα μίαν ἀπόφασιν.
— Τὸ πρῶτ', ἐσυλλογίσθη, ὁ κ. Βωτιέ ἰσχυρίζετο ὅτι μὲ εἶδε χθὲς τὸ βράδυ εἰς τὸ θέατρο, ἐνῶ ἔχω νά πάω δύο μῆνες τουλάχιστον. Πρὸ ὀλίγου πάλι ὁ ξενοδόχος μού εἶπε, ὅτι μὲ εἶδε... Φαντάσθηκα ὅτι τὸν γέλασαν τὰ μάτια του, δὲν ἔδωσα καμμία σημασία εἰς τὰ λόγια του, κ' αὐτὸς ὁ ἴδιος μάλιστα, εἰς τὴν σύγχυσίν του, ἐλησμόνησε αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια. Φαίνεται ὅμως, ὅτι καὶ ὁ κ. Βωτιέ, καὶ ὁ ξενοδόχος ἔκαμαν τὸ ἴδιο λάθος : ἐπῆραν γιὰ μένα κανέναν ἄνθρωπον, πού θά μού μοιάζει κα-

ἐφαίνετο κατάπληκτος ἀπὸ ὅ, τι εἶχεν ἰδῆ. — Τί θαῦμα εἶνε αὐτό ; τοῦ ἐφώναξε. Φαντάσου, φίλε μου, ὅτι ἐρχομαι ἀπὸ τὸ Σταθμὸν, ὅπου σὲ εἶδα νά περιμένῃς τὸ τραῖνο τοῦ Παρισίου !.. Μὰ τί ὁμοιότης ! τί...
— Καὶ τί ὡρα φεύγει αὐτὸ τὸ τραῖνο ; τὸν διέκοψεν ἀγωνιωδῶς ὁ Μωρίς.
— Στῆς δώδεκα ἀκριβῶς, τὸ ἐξέρεε, καλέ !
Ὁ Μωρίς ἐκύτταξε τὸ ὡρολόγι του : ἔδειχνε δώδεκα παρὰ δύο.
Καὶ ἀφῆκε τὸν φίλον του μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα, ἐφυγεν ὡς βέλος πρὸς τὴν διέθυονσιν τοῦ Σταθμοῦ.
Μὲ τοὺς ἀγκῶνας εἰς τὰ πλευρά, μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀδιαφορῶν διὰ τοὺς διαβάτας πού ἐσπρωγγεν, ὁ Μωρίς ἔτρεχεν, ἔτρεχε σὰν νά τὸν ἐκύνηγοῦσαν ὅλοι οἱ διάβολοι.
Φθάνει... τὸ τραῖνον εἶνε ἐκεῖ... χωρὶς εἰσιτήριο, μὲ τὸ καπέλο στὸ χέρι, ὄρμᾳ...
Αἱ θύραι τῶν βαγονιῶν κλείονται μὲ κρότον, ὁ Μωρίς ἀναβαίνει εἰς τὸ πρῶτον πού εὑρέθη ἐμπρὸς του καὶ ἀμέσως τὸ τραῖνον ξεκινᾷ.
(Ἐπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΚΑΛΗ ΠΑΤΡΙΔΑ !

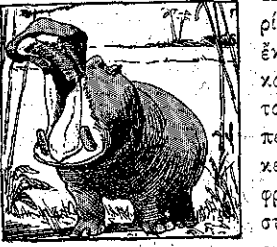
Ἀγαπητοί μου,
ΠΙΣΤΡΕΦΩ...
πὸ τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην, ὅπου εἶ ἐν Ἀθήναις Ζακύνθιοι ἐ-
ορτάσαμεν, ὅπως κάθεχρόνον σὰν σήμερα — 17 Δεκεμβρίου, — τὴν μεγάλην δι' ἡμᾶς ἐορτὴν τοῦ πολιούχου μας Ἀγίου Διονυσίου. Εἶμαι λοιπὸν ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς ἀναμνήσεις... Ἡ ἐορτὴ αὐτὴ μὲ μεταφέρει εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὰ παιδικὰ μου χρόνια, ὅταν ἔβλεπα ἀπὸ κανένα παράθυρον ἢ παρακολουθοῦσα κ' ἐγὼ τὴν θαυμασίαν ἐκείνην λιτανεῖαν τοῦ ἁγίου Λειψίνου, πού γίνεται εἰς τὴν Ζάκυνθον αὐτὴν τὴν ἡμέραν. Ἐκεῖνα μάλιστα τὰ χρόνια, ἐγένετο μὲ μεγαλητέρην ἀκόμη μεγαλοπρέπειαν κ' ἐπιβλητικότητα, διότι ἡ Ζάκυνθος εὑρίσκετο εἰς ὅλην τῆς τὴν ἀκρῆν. Δὲν τὴν εἶχαν καταστρέψῃ ἀκόμη οἱ φοβεροὶ ἐκεῖνοι σεισμοί. — δύο φορές εἰς διάστημα δεκαετίας, — δὲν εἶχε παραλύσῃ ἢ ἐμπορικὴ τῆς ζωῆ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς δὲν ἠναγκα-

ζοντο νά φεύγουν, ζητοῦντες ἐργασίαν κ' εὐημερίαν μακρὰν τῆς ἀγαπημένης τῶν νῆσου. Ἀλλ' αὐτὴ εἶνε ἡ μοῖρα καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν τόπων. Ἄλλοι ἀνεβαίνουν καὶ ἄλλοι πίπτουν, διὰ νάνεθοῦν πάλιν αὐτοὶ καὶ νά πέσουν οἱ πρῶτοι. Ἐνας τροχὸς πού γυρίζει αἰωνίως. Ἡ Ζάκυνθος εὑρίσκεται εἰς ἕνα σημεῖον τοῦ τροχοῦ, πού τώρα φέρεται πρὸς τὰ κάτω. Θά νενθῇ καὶ πάλιν... Ἀλλὰ σήμερα δὲν εἶνε ὅπως ἦτο πρὸ εἰκοσι καὶ τριάντα ἐτῶν. Ἐρῆμως κ' ἔβητεσον. Ἀπεναντίας, ἡ Ζακυνθινὴ παροικία τῶν Ἀθηνῶν, μικρὰ πρὸ τριάντα ἐτῶν, σήμερα εἶνε πολυπληθεστάτη. Βλέπων πρὸ ὀλίγου τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην, γεμάτην ἀσφυκτικῶς ὄλω σχεδὸν ἀπὸ Ζακυνθινούς, ἐφριναζόμην ὅτι εὑρίσκομαι εἰς καμμίαν ἐκκλησίαν τῆς Ζακύνθου. Ἄν ἔφαλλαν μάλιστα καὶ κατὰ τὸν Ζακυνθινὸν τρόπον, ἢ αὐταπάτη μου θά ἦτο πλήρης...
Ἐκύτταξα τὰ πρόσωπα τῶν συμπατριωτῶν μου... Εἰς ὅλα ἡ συγκλήσεις ἦτο καταφανὲς καὶ εἰς πολλὰ τὰ μάτια ἐφαίνοντο δακρυσμένα. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, ὅπως κ' ἐγὼ, κατὰ τὸ διάστημα τῆς λειτουργίας εὑρίσκοντο εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ νοῦς τῶν τοῦς ἔφερεν ἐκεῖ, καὶ μὲ ποῖαν στοργὴν, μὲ ποῖαν λατρείαν, μὲ ποῖαν τρυφερότητα !.. Ὡ, ἀγαπητοί μου ! σὰς βεβαίω, ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον ἄνθρωποι, πού νάγαποῦν τὴν πατρίδα τῶν περισσότερον ἀπὸ τοὺς Ζακυνθινούς ! Φημιζονται δὲ δι' αὐτό. Ὅπου

καὶ νά εὑρίσκονται, πτωχοὶ ἢ πλούσιοι, εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς, νέοι ἢ γέροι, τὴν «Ζακυνθούλα» τῶν συλλογίζονται. Καὶ ὁ μόνος τῶν πόθος, τὸ μόνον τῶν ἐπιθυμῶν, — διὰ πολλούς, ἀλλοίμονον ! ἀπραγματοποιήτον, — εἶνε νά ἠμπορέσουν μίαν ἡμέραν νά ἐπιστρέψουν εἰς «τὰ γὰ χωμάτα» καὶ νά μὴ ἀπομακρυνθοῦν πλέον ποτέ, — νά ζήσουν καὶ νάποθάνουν ἐκεῖ. Εἰς τὴν πλουσιωτέραν, τὴν ὠραιότεραν χώραν τοῦ κόσμου καὶ ἂν ζοῦν, θεωροῦν τὸν ἑαυτῶν τῶν ἐξοριστῶν. Καὶ τί ἄλλο εἶνε τὸ ὄνειρον ἑνὸς ἐξοριστοῦ παρὰ ἡ ἐπιστροφή ;
Μού ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν πού ἤκουσα σήμερα Ζακυνθινούς, κατὰ τὴν ἀπόβυστον τῆς πανηγύρεως, νάνταλλάσσουν μεταξὺ τῶν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ αὐτὴν τὴν εὐχὴν : «Καλὴ πατρίδα !» Τὸ ὅποιον, καθὼς ξεύρετε, σημαίνει : «Ὁ Θεὸς νά σὲ ἀξιώσῃ νά ἐπιστρέψῃς μὲ τὸ καλὸ στὴν πατρίδα σου !»
Τί συγκλητικὴ εὐχὴ, ἀγαπητοί μου ! Καὶ τί ὠραῖον παράδειγμα πού εἶνε ἡ ἀγάπη αὐτῆ τῶν Ζακυνθίων πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν τῶν πατρίδα ! Ἰδῆτε τοὺς ! Τὴν ἀγαποῦσαν καὶ ὅταν ἦτο εὐτυχῆς τὴν ἀγαποῦν καὶ τώρα πού ἐδυστύχησεν, ἀκόμη περισσότερον. Ἐτοὶ καθένας πρέπει νάγαπᾷ τὴν πατρίδα του. Μικρὰν ἢ μεγάλην, πτωχὴν ἢ πλουσίαν, ὠραῖαν ἢ ἀσχημὴν, πρέπει νά τὴν θεωρῇ ὡς τὴν καλλιτέραν τοῦ κόσμου.
Σὰς ἀσπάζομαι. ΦΑΙΔΩΝ

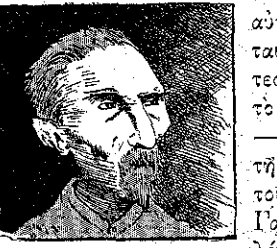
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Μοναδικὸν ἐνοστανανέ

Κυνηγὸς Οη-
ρίων ἔλαβε τὴν
ἑκτακτὸν εὐ-
καιρίαν νά φω-
τογραφήσῃ ἕνα
πελώριον ρινό-
κερον τῆς Ἀ-
φρικῆς καὶ ἦν
στιγμὴν τὸ ζῶ-
ον ἀνοίγει τὸ
στόμα του διὰ νά
χασμηθῇ. Ἡ ἀνωθενεῖκων
ἐγεινεν ἀπὸ τὸ μοναδικὸν αὐτὸ ἐνοστανανέ.

Ὁ Σκυλαυτῆς

Ὁ ἄνθρωπος
αὐτὸς ὀνομάζε-
ται Πέτρος Σαν-
τεσί. Ἄλλ' εἰς
τὸ χωρίον του,
—εἶνε χωρικός
τῆς ἐπαρχίας
τοῦ Ὄρν, τῆς
Γαλλίας, — τὸν
λέγουν Σκυλαύ-
την. Καὶ πραγματικῶς, τὸ ἀρίστερόν του

αὐτὴ, ὅπως τὸ βλέπετε καὶ εἰς τὴν εἰκόνα, εἶνε καθαυτὸ σκυλίτικον.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α) Μαγικὴ εἰκὼν

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχασε τὴν γυναῖκα
του. Εἰμπορεῖτε νά τοῦ τὴν εὑρετε ;

Τὸ πρῶτιστον καθήκον τοῦ καλοῦ
συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἐγκαιρὸς ἀ-
νανέωσις τῆς συνδρομῆς του

β.) Παίγνιον

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Αἰματομένο Σέφος

ΤΡΩ	ΤΣΑ	ΚΩ	ΟΥ	ΡΗΣ	ΤΖΑ
ΒΕ	ΛΟ	ΡΗΣ	ΜΙ	ΝΗΣ	ΝΑ
ΚΟ	ΒΩ	Α	ΛΑΣ	ΛΗΣ	ΚΑ

Νά συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐ-
ται ὥστε νάποτελέσουν τὰ ὀνόματα πέντε
ἡρώων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21.

γ.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Αἰγλης τοῦ Ἑλληνοῦ
avare à prodigue père enfant

Νά μεταθεθοῦν καταλλήλως αἱ λέξεις
αὐταὶ ὥστε νάγαγνοσθῇ γνωστοτάτη γαλ-
λικὴ παροιμία.

Ἀγλωσῆς. Αἱ λύσεις—ὡσωνδήποτε ζητημά-
των τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνδεῖνται ὑπὸ
ἐνὸς μόνου δεκαλέπτου γραμματοσημοῦ.

Λύσεις τοῦ 1ου φύλλου

α') Φλωρεντία, Γένουα, Νεάπολις,
Βενετία. — β') ΤΡΙΑ. — γ') L'œuf.

(ελήφθησαν, έστεϊλα, εύχαριστώ.) *Ανθισμένη Κερασιά* (ή εύχαριστής άμοιβαία.) Χαρ. Νικ. (βραβεία έστεϊλα ή εικών που λές, ήτο μεγάλη· δέν εύρωσσε είς τό έξώφυλλον· τά νέα μας μπιστοτήματα θά σου άρξουν άκόμη πύο πολύ.) *Κερκυραϊκόν Διάβολον* (έστεϊλα.) *Θέμον Βανιώτην* (τό διήγημα αυτό του "Ανδρασαν τό έδημοσίευσσά και άλλοτε"). *Ένα Χιωτάκι* (έστεϊλα, εύχαριστώ.) *Αγοραστήν* (τό μπιστοτήματα αυτό δέν έδημοσίευσθ είς τήν "Διάπλασιν" νομίζω, ότι έξεδόθη είς χωριστόν βιβλίον από άλλον εκδότην και εύρίσκειται ίσως άκόμη είς τά βιβλιοπωλεία.) *Αλεξάνδρον Βαρ.* (έλαβα, εύχαριστώ) τό πλεόνισμα διετέθη ύπέρ του Ταμείου των Άπύρων.) *Κερκυραϊκήν Αΐσαν* (πού μου ήρε 40 αγοράστριάς πώς να τήν εύχαριστήσω.) *Δαφροστερή Νίκη* (έστεϊλα) δέν παρεξηγώ και σου άπάντω και.) *Σόανον Ανκίου Λόρακος* (ήχαρηταίς; ά άδύνατον!!) *Μαγευμένον Ρόδον, Μεγάλην Ελλάδα κτλ. κτλ.* *Είς δσας επιστολάς έλαβα μετά τήν 16ην Νοεμβρίου, άπάντησά είς τό προσέγες.*

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμός Λύσεων Δεκεμβρίου - Μαρτίου

Αί λύσεις δεκται μέχρι τής 15ης Φεβρουαρίου.

24. Δογοπαικτικώς Λεξιγραφος

Παρά δύο φορές άν πάρησ Κ' ένα άνθος του φορέσης.
Ένα εύμορφον πουλάκι.
Παρευθύς ύποταλέσης.

*Εστάλη ύπό του 'Αετιδέως

25. Συλλαβόγραφος

Φύλλογους δύο μουσικήσ
Κλίμακος βυζαγινήσ
Είς τό σάμα, κί άκριθώσ
Είς τή μέση, τούσ φορείσ.

*Εστάλη ύπό Γεωργ. Η. Πουλοπούλου

26. Στοιχειόγραφος

Θεός σγωρέσ' τόν άντρα μου!,
'Αν μάποκεφαλίσης,
Στάς όλυμπιάς τάς θεάς
Μπορείς να μέ ζητήσης.

*Εστάλη ύπό τής Πριγκίπισσής των Δολλαρίων

27. Στοιχειοτονόγραφος

'Αρχαίον έπος· γράμμα
'Εν μόνον τού άλλάξω·
Τόν τόνον κατατάξω·
Καί ένομα έν τώ άμα
Προφήτου παρουσιάζω.

*Εστάλη ύπό του Γενναίουήνου Σιαταηλάτου

28. Διπτυωτών

- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *

Καί καθέτως τά έδα.

*Εστάλη ύπό τής Τρικυμιάς

29. 'Αστήρ

- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *

*Εστάλη ύπό του Δοξασμένου Ρήνου

30. 'Επιγραφή

Μ Ι Π Α
Ο Η Ε Κ
Ν Η Ν Ι

Νά και μία 'Επιγραφή.
'Αλλά πώς άναγνωσθή;
'Εστάλη ύπό του Πηλέως

31. Διπλή 'Ακροστιχίς

Τά μέν άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων.— πασών τρισυλλάδων.— άποτελούν ήρωα του 21, τά δε τελικά πονηρόν πνεύμα:

1. 'Υγθύς κοινότατος. 2. 'Αρχαία θεά. 3. Πολίχνη τής 'Ιουδαίας ιερά. 4. Μαθηματική επιστήμη. 5. 'Αρχέγονον ύπλον. 6. 'Αρχαία βασίλειαις. 7. 'Όρος τής Μ. 'Ασίας.

*Εστάλη ύπό τής 'Ελπιδοφόρου Κνανολεύκου

32. Φωνηεντόλιπον

μδς - γμτρς - στ

*Εστάλη ύπό του Δαφροστεφους Βασιλέως

33. Γρίφος

- iv zov zov zov
- iv πλς iv ζαρ 1 τόν vδh zov zov
- iv iv zov zov zov
- iv iv zov zov zov

*Εστάλη ύπό τής Ροδοδάφνης

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματ. 'Ασκήσεων του φύλλου 39.

415. Κάπρις (κάπια, ρίς) - 416. 'Αρπα-
'Αρτα. - 417. Τάφος - άφρός.

418. Π Α Ν Α Μ Α Σ 419-423. Διά του
Ν Η Ν Ε Μ Ι Α Α: Σινά, γαρά.
Α Ν Ν Ι Β Α Σ : 'Υδρα, Πάρος, δέ-
Τ Ι Β Ε Ρ Ι Σ : μα. - 424. 'Ηγλώσ-
Β Ο Ι Ω Τ Ι Α : σα λαυθάνουσα τά-
Ρ Ο Δ Α Ν Ο Σ ληθή λέγει. - 425.
Σ Κ Ι Α Θ Ο Σ 'Οσ' εύτηγής μάλι-
στα μή φρονεί μέ-
γα. ('Ο Τεφ - τή εις μα - λ' είς τά μί - φρο νί
μέγα).

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 9 (οι έξής: 5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1 έκαστος, και ταχυδρομικῶς φ. 1, 10· διά τὸ 'Εσωτερικὸν και 1, 30 διά τὸ 'Εξωτ.

Τόμοι 10 (οι έξής: 1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24, πρὸς φρ. 2, 50 έκαστος.
(Οι Τόμοι τής Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 4ος, 10ος και 13ος έξηνηλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1913

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 και 1898. ὄν έκαστος τιμᾶται: "Αδέτος φρ. 3 - Χρυσῶδ. φρ. 6. Διά τὰς 'Επαρχ. ἄδεται 3, 50, χρυσῶδ. 6. 50 Διά τὸ 'Εξωτερ. » 4, - » 7, -

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 και 1905, ὄν έκαστος τιμᾶται ἐλευθέρως ταχυδρ. τελῶν: "Αδέτος φρ. 7 - Χρυσῶδεται φρ. 10.

Τόμοι 8: τῶν ἐτῶν 1906, ἔως 1913, ὄν έκαστος τιμᾶται: "Αδέτος φρ. 8 - Χρυσῶδεται φρ. 10.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

'Επειδή πολλοί από τούς συνδρομητάς μας του έξωτερικού, άποκλεισμένοι ένεκα του πολέμου, δέν ήμπούσαν ν' άναγεώσουν τήν συνδρομήν των έντός τής προθεσμίας, τό προνόμιον τής έκπτώσεως των τόμων παρατείνεται χάριν αυτών μέχρι τής 15ης 'Ιανουαρίου 1915. "Όλοι οι μέχρι τής ημέρας έκείνης έγγραφόμενοι, ή άνανεώντες τήν συνδρομήν των, ήμποροῦν ν' αγοράσουν τούς τόμους των ἐτῶν 1899—1905 (τιμωμένους άντι δρ. 7.) έκαστον άντι δρ. 4 μόνον ν' άνανεώσουν, ή χρυσῶδεται 7), και τούς 4 μόνων ἐτῶν 1906—1914 (τιμωμένους άντι δρ. 8) μόνον άντι δρ. 4 μόνον ν' άνανεώσουν, ή χρυσῶδεται 7, 50).

Αί άνω τιμαί είνε διά τούς παραλαμβάνοντας τούς τόμους εκ του Γραφείου μας. Οί παραγγέλλοντες να σταλούν ταχυδρομικῶς πρέπει να προσθέτουν διά ταχυδρομικά τέλη έκάστου τόμου λεπτά 50 οί έν τῷ 'Εσωτερικῷ και δρ. 1 οί έν τῷ 'Εξωτερικῷ.

ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑΗΡΩΣΙΣ

Χάριν των ιδίων συνδρομητῶν, και ή έξαιρετική Κληρώσις, ή όποια έπρόκειτο να γίνη τώρα, αναβάλλεται διά τήν τελευταίαν εβδομάδα του 'Ιανουαρίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ του τόμου τής Δια-
αράσεως του 1914,
κόκκωια με χρυσά γράμματα, δι' όσους θέλουν να χρυσῶδούν τα φυλλάδια των εις τόμον, είνε ήδη **ΕΤΟΙΜΑ** και πωλούνται εις τό Γραφείον μας. Στέλλονται δε ταχυδρομικῶς πρὸς τούς έμβάζοντας τὸ αντίτιμον, δραχ. ή φρ. 1, 75;

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 52ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ίδε τήν λύσιν εις τήν σελ. 17)

- ΑΘΗΝΩΝ: Γεώργιος Α. Πάτερης, Γ. Α. Κοκκινίτης, Γ. Α. Μάρκου, Α. Ο. Κατσάρης, Θ. Ν. Φαργιαδής, Ν. Α. Μελισσινός.
ΒΟΛΟΥ: Θ. Ι. Παλούκας.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Α. Ι. Κλάδης.
ΙΘΑΚΗΣ: 'Ιουλία Ν. Μερακίτη.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Τ. 'Ηλ. Γαρίδης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Α. Γ. Δεσπλάς.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Π. Δουβουλάννης, Ν. 'Αποστολόπουλος.
ΠΑΤΡΩΝ: Σπυριδούλα Κ. Τσεντζέρη, Πατρινή Ναυτοπούλου, Μαντίνα Παπαγιαννοπούλου, Μικρός Εύελπις, Η. Γ. Κυριακόπουλος (44 και 52).
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Α. Ι. 'Αναγνωστάτης, Θησαύς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Νικ. Ι. Βασιλόπουλος.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Α. Ν. Σφακιανός, Κ. Ν. Σαλονικιός, Γ. Μ. Καλλιός.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Των εύρόντων τήν λύσιν τά όνόματα έτέθησαν εις τήν Κληρώσιδα και εκληρώθη ό έν Μεσογήνη **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** ά όποιος και ένεγράφη διά τρεις μήνας από τής 'Ιανουαρίου.

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία 'Όμονοίας
'Οδός Δώρου 8 α
'Ωραι επισκέψεων 10—12 και 3—5

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Ευνοιστόμενον ύπό του 'Υπουργείου τής Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ήμῶν ύπερβολικά και ύπό του Οικουμενικού Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

'Εσωτερικού: Έτήσια... δρ. 8,—
Έξάμηνος... 4,50
Τριμήνος... 2,50
Αί συνδρομαί άρχονται τήν 1ην έκάστου μηνός.

'Εξωτερικού: Έτήσια... φρ. 10,—
Έξάμηνος... 5,50
Τριμήνος... 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Διά των Πρακτόρων, 'Εσωτερ. λ. 10. 'Εξωτερ. λ. 15
Φύλλα προήγουμένων ἐτῶν, Α' και Β' περιόδου τιμῶνται έκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
'Οδός Εύριπίδου άρ. 38, παρά τό Βαρβάκειον

'Ετος 37ον.—'Αριθ. 4

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος

'Εν 'Αθήναις, 27 Δεκεμβρίου 1914

'Ετος 37ον.—'Αριθ. 4

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΣΥΛΕΣ ΣΗΑΝΣΕΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια).

Πώς άπόψε παρέβαιναν τήν συνήθειάν των κ' έδέχοντο τόσον άργά ένα επισκέπτην;

Ο Ραούλ ήτο περιεργός, — έν από τά ελαττώματά του. Έκτός τούτου, ή έξαιρετική ψυχική του κατάσταση, τήν έσπέραν, τον έσπρωχεν έξω από τό δωμάτιόν του. Τῷ έφείνετο, ότι ύφειλε να μάθη τί ήθελεν ό βραδυνός επισκέπτης.

'Αφηρών λοιπόν τήν διαταγήν που είχε λάβη, έξηλθεν άδισταχτως από τό δωμάτιόν του κ' εύρέθη εις τόν σκοτεινόν κήπον.

Η θύρα τής τραπεζαρίας ήτο άνοιχτή, διότι έκαμνε ζέστην, και ύπό τό φῶς τής κρεμαστής λάμπας που έφώτιζε τό δωμάτιον, ό Ραούλ είδεν ένα άνθρωπον, μάλλον νέον, με στολήν κυνηγού, ό όποιος έστέκετο όρθιος έν τῷ μέσῳ των τριων δεσποινίδων κ' έφείνετο συζητῶν ζωηρώς.

Ο μικρός τόν έγνώριζεν άμέσως. 'Ητο ό φαρμακοποιός Τορπέν, ένας φαιδρός και άμέριμος άνθρωπος, νοικάρης των δεσποινίδων τής όδοϋ Σαιντ-Αινιάν, — πρὸς μεγάλην των άλλως τε δυστυχίαν, διότι ό Τορπέν αυτός έπλήρωνε τά ένοικία του πολύ άτάκτως.

Ποσάκις δέν ήκουσεν ό Ραούλ τάς θείας του να παραπονοῦνται έναντιον του ένοικιαστοϋ των και να τόν κατηγοροῦν, ότι δέν ήτο διόλου σοβαρός άνθρωπος, ότι παραμελούσε τό φαρμακείον του και ότι έχανε τόν καιρόν του εις κυνήγια και εις έξδρομάς ανά τά περίχωρα με ποδήλατον.

'Απεναντίας ό Ραούλ ήσθάνετο άνεκαθεν μίαν μεγάλην συμπάθειαν πρὸς τόν άνοιχτόκαρδον αυτόν άνθρωπον, που αιωνίως έγελούσε και κάθε φοράν που έβλεπε τόν μικρόν, τῷ έπρότεινε να τόν πάρη, μαζί του εις τό κυνήγι, τό όποϊον, καθώς τόν έβεβαίαινε, ήτο μεγάλη απόλαυσις.

Ο Τορπέν άλλως τε ήτο πολύ εύγλωττος, και έλέγετο μάλιστα ότι θά τόν έκαμναν δημοτικόν σύμβουλον. Μόνον που τό φαρμακείον του, άμελῶς έπιτηρούμενον, δέν έπήγαινεν διόλου καλά. Δι' αυτό καθυ-

στέρει συνήθως τό ένοικίόν του, πρὸς μεγάλην άπελπισίαν των δεσποινίδων τής όδοϋ Σαιντ-Αινιάν.

'Από τήν θέσιν όπου εύρίσκετο, εις τόν κήπον, ό Ραούλ ήκουε τήν συνομιλίαν, τήν άλλως τε ζωηροτάτην. Αί γεροντοκόραι του παρεπονοῦντο διά τήν μεγάλην καθυστέρησιν των ένοικίων, και ή δεσποινίς Αϊμιλία έλεγε με τήν ζήραν και διαπεραστικήν φωνήν τής:

— Κύριε Τορπέν, αυτό δέν είνε δυνατόν να έξακολουθήσθ έτσι. Μας ύπεσχέθητε να πληρώσετε τά δύο τε-

λευταία ένοικία που χρεωστείτε, τήν 1ην 'Ιουνίου. 'Αλλά σήμερα έχομεν 20, και ήλθατε να μάς πητε ότι δέν εϊμπορείτε άκόμη. Συνεβουλεύθητε τάς αδελφάς μου και άπεφασίσαμεν, σύμφωνοι και αι τρεις, να σάς έξώσωμεν εις τό τέλος του μηνός, αν εως τότε δέν θά μάς έχετε έξοφλήσθ. Ο συμβολαιογράφος μας κ. Δυφουρ έλαβεν ήδη έντολήν να ενεργήσθ τά δέοντα.

Τά μεγάλα σχέδια του φαρμακοποιού Τορπέν.

Η δεσποινίς Αϊμιλία, μετά τήν άπερίφραστον αυτήν δήλωσιν, έπερίμενε νακούσθ τάς συνήεις δικαιολογίας και ύποσχέσεις του ένοικιαστοϋ των, τόσον δε αυτή, όσον και αι αδελφαί τής, ήσαν άποφασισμένοι να μη παρασυρθοῦν και να μην ύποχωρήσουν.

'Αλλ' αντίθétως πρὸς ό, τι έπερίμεναν, ό Τορπέν δέν έδοκίμασε διόλου να διαμαρτυρηθθ διά τήν σκληράν άπόφασιν, και με τήν ισχυράν φωνήν του έδήλωσε:

— 'Αγαπηταί μου δεσποινίδες, έχετε άπολύτως δίκαιον... 'Εξώσατέ με εις τό τέλος του μηνός. Θά μου κάμετε τήν μεγαλύτεραν εύεργεσίαν!

'Εάν ό Τορπέν ελογάριασεν, ότι οι λόγοι του αυτοι θά έκαμναν έντύπωσιν, δέν ήπατήθη.

«'Εξώσατέ με εις τό τέλος του μηνός! Θά μου κάμετε τήν μεγαλύτεραν εύεργεσίαν!...» (Σελ. 29, στ. γ').